

Supplerende svar på skriftligt besvaret spørgsmål**Ad spm. nr. S 1407**

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Inge Dahl-Sørensen (V) stillet spørgsmål (folketingssamlingen 1993-94).

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1993-94, forhandlingerne sp. 12624, var sålydende:

Til justitsministeren (13/6 94) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Hvilke skridt vil ministeren tage for at sikre, at politiet uden at blive udsat for politiske eller rettlige trakasserier kan gribe ind mod hærværk i København iværksat af BZ'ere og christianitter og i øvrigt er i stand til at opretholde ro og orden?«

Supplerende svar (2/11 94):

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af bl.a. nærværende spørgsmål indhentet en udtalelse fra Politidirektøren i København, der har oplyst følgende om sin tilrettelæggelse af den politimæssige indsats i forbindelse med de forventede uroligheder i tilknytning til valget til Europa-Parlamentet den 9. juni 1994:

»Blandt andet på baggrund af aktionerne i forbindelse med folkeafstemningen om Den Europæiske Union den 18. maj 1993 og et omfattende hærværk mod Udenrigsministeriet den 8. juni 1994 om aftenen begået af hætteklædte personer, hvoraf en, der blev anholdt og senere fængslet, er identisk med en af de skudramte fra begivenhederne 18. maj 1993, forventede politiet, at folkeafstemningen til Europa-Parlamentet kunne blive brugt som påskud til uroligheder og omfattende hærværk.

Det blev derfor besluttet, at det i sagens anledning indsatte politi i videst muligt omfang skulle sikre opretholdelse af sikkerhed, fred og orden, jf. retsplejelovens § 108, ved at undlade at give aktivisterne yderligere påskud.

Politiet blev derfor instrueret om ikke at gribe ind over for mindre tilfælde af uro og hærværk, medmindre indsatsen kunne ske uden risiko for optrapning til en større konflikt. I stedet skulle politiet søge at sikre beviser til brug for eventuel senere retsforfølgning.

Ved anti-EU-aktionerne den 9. juni fandt der uro og hærværk sted i beskedent omfang – herunder kast med maling og flasker mod Kongeporten og to ruder på Christiansborg, afbrænding af flag samt knusning af ruder hos forretningen McDonalds på hjørnet af Købmagergade og Strøget. Havde politiet haft mulighed for at anholde gerningsmændene blandt de mange aktivister, kunne dette givet kun være sket under magtanvendelse.

Dette ville efter min opfattelse have medført en væsentlig risiko for, at de øvrige aktivister havde benyttet påskuddet til mere omfattende hærværk og vold andre steder i København.

Det bemærkes, at politiet har optaget anmeldelse vedrørende hærværksforholdene, der fortsat efterforskes.«

Det er klart, at den omstændighed, at demonstranter bærer maske under demonstrationer, kan udgøre et særligt politimæssigt problem.

Jeg skal i den forbindelse erindre om, at Folketinget flere gange og så sent som i februar i år har haft lejlighed til at tage stilling til spørgsmålet om indførelse af et maskeforbud i forbindelse med demonstrationer m.v.

Et flertal vurderede i den forbindelse, at et forbud mod at bære maske vil kunne give anledning til betydelige afgrænsningsvanskeligheder i praksis og i værste fald medvirke til at optrappe konfrontationer mellem demonstranter og politi. Jeg deler denne vurdering.

I sin redegørelse om Nørrebrobegivenhederne fremkommer Rigsadvokaten med en række forslag til forbedring af politiets muligheder for at afværge og bringe uroligheder til ophør. Forslagene omfatter bl.a. foranstaltninger over for de autonome miljøer, forbedring af politiets materiel og udrustning, styrkelse af politiets efterforskningsmidler og effektivisering af retshåndhævelsen.

I den pressemeddelelse, som justitsminister Erling Olsen udsendte i tilknytning til offentliggørelsen af Rigsadvokatens redegørelse, gav justitsministeren udtryk for, at han straks ville tage initiativ til, at disse forslag tages op.

De enkelte forslag er for tiden genstand for nærmere overvejelser, og jeg finder derfor ikke på nuværende tidspunkt at burde kommentere forslagene nærmere.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forhandling om redegørelse nr. R 2: